

Kasnyik Márton

A Quaestor-ügy

Kasnyik Márton

A Quaestor-ügy

A legnagyobb magyar
pénzügyi csalás története

ATHENAEUM

Copyright © Kasnyik Márton, 2017

A mű a 444.hu oldalon közölt cikkek alapján készült.

<https://444.hu/tag/quaestor-ugy>

Eredeti jogtulajdonos: Magyar Jeti Zrt.

Minden jog fenntartva.

Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.

1086 Budapest, Dankó u. 4–8.

Telefon: 1-235-5020

www.athenaeum.hu

www.facebook.com/athenaeumkiado

athenaeum@lira.hu

ISBN 978 963 293 677 2

Felelős kiadó: Szabó Tibor Benjámin

Felelős szerkesztő: Kal Pintér Mihály

Szerkesztette: Mészáros Zsófia, Uj Péter

Műszaki vezető: Drótos Szilvia

Borító, ábrák: Tamás Bence Gáspár

Nyomdai előkészítés: Tóth Viktor

1. Ennyi ártatlan embert!

Tarsoly Csaba tárgyalásról tárgyalásra egyre rosszabbul néz ki. Korábban kerek és mosolygós arca sovány lett és szürke, ezt bárki észrevehette a Quaestor-ügy első bírósági tárgyalásán, 2016 nyarán, amikor a 2015. március 26-i letartóztatását követően először hozták ki a börtönből. Később, ősszel és télen még ennél is rosszabbul mutatott. Tarsoly azóta hosszas, rögtönzöttnek tűnő monológokban magyarázza a bíróságon, mennyire szenved a hideg zárkában, hogyan akadályozzák a felkészülését a tárgyalásokra, valamint hogy ő és vádlott-társai teljesen ártatlanok. Valójában csak valakik tönkre akarták tenni őt: néha arra utal, hogy a cégen belül, de főként arra, hogy azon kívül.

Ugyan a vádiratban az szerepel, hogy Magyarország történetének legnagyobb pénzügyi csalását követte el azzal, hogy 160 milliárd forintnyi nem létező kötvényt adott el kisbefektetőknek, és ez Tarsoly szerint sem volt éppen teljesen szabályos, szerinte azonban ezért nem kellett volna őt börtönbe vetni. A többi vádpont – a cég házipénztá-

rának fosztogatása, korábban állampapírok elsikasztása és kamuállampapírok eladása, az opciós szerződéses piramisjáték – szerinte egyszerűen nem áll meg. Sőt, teljesen nyíltan koncepciósról beszélt a tárgyalásán.

Mi minden vádlott-társammal egyre inkább azt érezzük, hogy egy modern koncepciósrak pernek vagyunk a főszereplői, és egyben szenvedő felei. Mi lehet a cél a Quaestor-üggyel kapcsolatban? A zajló büntetőügyben mindenáron be kell bizonyítani a bűnösségünket. Miért? Mert akkor nem kell az állami szereplők évtizedes mulasztásai, törvényszegései miatt senkinek egy fillér kárpótlást kifizetni.*

Sőt, az ügyész arcát látva egyszer még A tanú című filmet is szóba hozta.

Ennyit kívánnék még egy és ez a szubjektív és engedjék meg nem akarok vele senkit megsérteni, de néztem az ügyész úrnak az arcát a Kárpáti úrnak a vallomása alatt meg az ő hozzászólása alatt és valahol rossz érzésem volt, mert ez a stílus meg az arc nekem bevillant, hogy én valahonnan ismerem és nagyon gondolkodtam rajta, hogy honnan

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. október 13.

*ismerem én ezt az arcot hát a Földváry urat
nem láttam csak itt, és akkor bevillant belém,
hogy hoppá a kedvenc filmem A tanú című filmben
ott volt ilyen hasonló arckifejezés körülbelül.**

Igazából Tarsoly kikéri magának, hogy őt bármiféle bűncselekménnyel vádolják, és egy olyan történetet mesél el, amelyben ő fáradhatatlanul küzdött a cégért és az ott dolgozó munkavállalókért, hogy aztán egyszer csak valakik hátra szúrják, a nevét befeketítsék.

A Quaestor főnöke egyedül annyit ismer el, hogy tényleg nem könyveltek mindent szabályosan. De hát ebben ő nyilván nem volt benne személyesen, hiszen nem volt ideje mindenbe belenézni. És hát persze, talán nem szabályos, hogy túllépték a kötvénykibocsátásra engedélyezett keretet, de ők valójában úgy értették azt, hogy az évente engedélyezett kötvénykeret összeadódik, szóval akár 440 milliárd forintnyi kötvényt is eladhattak volna. Egyébként is, a CIB Bank 2000-ben szintén bejelentés nélkül bocsátott ki az egyik kötvényéből 60 milliárddal többet, mégis megúszták egy egymillió forintos bírsággal, és senkit nem vittek el bilincsből.** Akkor őt miért?

A bűncselekmény Tarsoly szerint valójában az

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. november 10.

** Erről a III/81 424/2000/B számú PSZÁF-határozat rendelkezett.

volt, hogy a cégét nem mentette ki az állam. Mint ahogy ezt Nyugat-Európában tették a válság után. „Még egyszer elmondom, aki azt mondja, hogy itt a világ 2008-ban és 2010-ben nem változott meg, az hazudik. Tehát aki azt mondja, hogy magyar gazdasági társaságok, akik megpróbáltak mindent elkövetni, senki nem tudott kisebb-nagyobb szabálytalanságok nélkül túl lenni ezen a bizonyos 2008-as, 2010-es válságon.”*

Ezeknek a szabálytalanságoknak bele kellett volna férniük Tarsoly szerint. Persze, bírságotlák meg, de azért ez a börtön mégiscsak túlzás. (Tarsoly az egyik pénzügyi ellenőrzés idején sűrűn sms-ezett az egyik beosztottjával, az egyikben a következőt írta: „Mondják be a büntetés összegét, és hagyjanak bennünket...”)

De Tarsoly fő érve mégiscsak az, hogy ha csalni akart volna, akkor bármikor megpattanhatott volna a pénzzel, és akkor most nem ülne itt a vádlottak padján. Ehhez képest ő még az utolsó pillanatban is azon dolgozott, hogy megmentse a cégét – amelynek a kasszájában akkor annyi pénz volt, amennyi még soha. Korábban pedig két évtizeden át dolgozott azon, hogy a cég egyenesbe jöjjön.

*Én nagyon ügyes fű vagyok, mindig az voltam
világéletemben, de a nincsből, abból még én sem*

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. október 18.

tudok lopni. Tehát ha fizetéképtelen helyzet van, akkor ott nincs pénz, akkor abból nem lehet lopni. Lopni csak akkor lehet, ha van pénz. Elmondom Önnek még egyszer és mindenki hallhatja, 100 milliárd forint értékű árfolyamnyereséget kamatot, hozamnyereséget és egyebeket fizettünk az ügyfeleinknek 25 év alatt. Mi értelme volt ennek? Ha mi lopni akarunk? Mi értelme volt itt maradni az országban március 6-án este, amikor tudtuk, hogy nem lesz hétfői nap. Miért írogattunk programokat? Miért mentem a fűhöz meg a fához? Nem akarok most neveket mondani, de eljön egy olyan pillanat is, amikor elkezdek majd neveket mondani.*

Igazából nem is lopott ő ki a cégből semmit.

Nem menekítettünk ki vagyont az elmúlt 25 évben sem legális, sem illegális módon. Nincsenek eltitkolt magyarországi vagy külföldi strómanok által kezelt és/vagy birtokolt offshore cégeink, külföldi vagy hazai bankszámláink, készpénzünk, műkincseink, ingó és ingatlan vagyonunk, magánrepülőm, helikopterem és jachtom sincs. De a szüleinknek és a gyermekeinknek sincs.**

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. november 10.

** Bírósági jegyzőkönyv, 2016. október 13.

Orgován Bélával, a lebukás után kapkodva behozott strómannal is csak félrevezették őt olyan emberek, akikben megbízott.

Tarsoly Csaba nem egyedül ül a vádlottak padján, rajta kívül még tíz ember ellen emelt vádat az ügyészség. Ők is ártatlannak mondják magukat, ahogy egymást is, védőbeszédekben az ügyészek legtöbb érvét szétszedték.

Tarsoly Csaba felesége, Tarsolyné Rónaszéki Erika a másodrendű vádlott, ő sem látja magát bünszervezet résztvevőjének. Így zárta beszédét, miután végigmondta, hogy egyik vádpont megvalósításához sem volt semmi szükség rá:

Összefoglalva, határozottan kijelentem, én soha nem tanúsítottam olyan magatartást, aminek a célja jogtalan haszonszerzés lett volna. Soha, senkit szándékosan tévedésbe nem ejtettem, és nem is tartottam. Szándékosan kárt senkinek nem okoztam, nem követtem el bűncselekményt. Ártatlan vagyok.*

Hogyan látja az eseményeket az ember, aki az ügyészség szerint az egész Quaestor-csalás kigyalója volt? Májer Zsolt, a Quaestor pénzügyi cégének – a Quaestor Értékpapír – főnöke csak egy

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. október 20.

„rövid összefoglaló” vallomást tett. Az ő beszéde a leginkább zavarba ejtő.

Ő Tarsollyal és Tarsolynéval ellentétben nem próbált úgy tenni, mintha nem értené, hogy mivel vádolják. Ellenkezőleg, ő pontról pontra csakis szakmai érvekkel akarta bebizonyítani, miért volt legális, amit a cégnél tett. Nem azon a szétesően komplex, közben hihetetlenül feszült nyelven adta elő mondandóját, amit később az e-mailjeiből láthatunk, hanem már-már kínosan precíz és körülményes jogi zsargonban beszélt.

Májer rengeteg dokumentumból idézve vezeti le, hogy teljesen legális volt a kötvénykibocsátási tájékoztatóban meghatározott keret túllépése, a be nem jelentett kötvények nem voltak fiktívek, az ügyfeleket pedig megfelelően tájékoztatták arról, hogy „nem megszokott kockázatú” kötvényt vásárolnak. A március 9-i öncsődbejelentéskor pedig még nem volt a Quaestor fizetéseképtelen helyzetben, pont azt akarták elkerülni, hogy az ügyfélpánik miatt ez bekövetkezzen. A befolyó pénzt is arra használták fel, amit a tájékoztatóban meghatároztak, ezért piramisjátékról sincs szó.

Mindezt persze elég körülményesen fogalmazta meg. Amikor a Quaestor működéséről beszélt, ilyeneket mondott: „Meghatározásra kerültek azok az értékevezérlők, amelyek a QUAESTOR Csoport jövő-

képének a kritikus sikertényezői”, „Fenntartható és bővülő ügyfélkör és ügyfélérték, melyek közép-pontjában Ügyfelek igényei alapján fejlesztett megkülönböztető előnyöket jelentő termékek és szolgáltatások, valamint a velük való kapcsolat áll.”

A negyedrendű vádlott, Kárpáti Péter egészen színpadias védőbeszédet tartott. A vallomása begépelve hetven oldal, és kiderül belőle, hogy nagyon nagyra tartja magát, és saját szerepét is rendkívül pozitívan értékeli a cégen belül. Sikeresen megszervezett projektek felsorolhatatlan sokaságát ismertette részletesen a bíróságon, amik bizonyítják, hogy a Quaestor nem volt bűnszervezet. Így összegez:

*Összességében a vádról az a véleményem,
hogy az egy előre eldöntött prekoncepcióra épül,
arra épül, hogy valakik kitalálták, hogy minden amit
tett a QUAESTOR-csoport az elmúlt 20 évben,
mindent, amit a vezetők tettek, mindent, amit
a vádlottak tettek, mindent, amit az itt nem lévő
tettek, az esetleges hibáikkal hiányosságaikkal együtt
az egy ilyen szervezett bűncselekmény,
aminek az a célja, hogy megkárosítsunk embereket
és igaztalanul anyagi előnyökhöz jussunk.
Nagyjából most összefoglaltam szabad szavasan,
nem vagyok jogász, de körülbelül ez a lényege.*

Hogy ezt alá tudják támasztani, nem véletlenül nem csatolták be a vádirathoz, azt amiről én beszéltem, azt a 20 évet. (...) Nem állítom, hogy nem lehetnek hiányosságok egy vállalat működésében, de ez a bünszervezetről alkotott koncepció, ez teljességgel nonszensz, kiragadott és nem veszi figyelembe azokat a körülményeket, amely akár az én, akár vádlott társaim ártatlanságát igazolnák.*

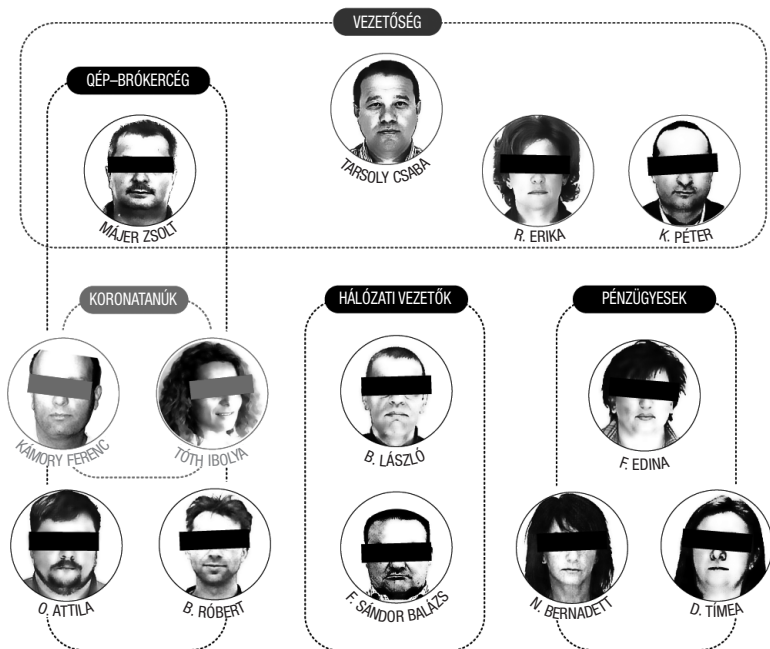
De Kárpáti is bedobta a „nem rejtőztem el, tehát nem vagyok bűnöző” érvet:

Ha ez igaz, hogy mi egy ilyen furmányos profi bünszervezet vagyunk, akkor Önök szerint 8 hónapig, meg Tarsoly úr 1 hónapig malmozunk ezekkel a nem létező milliárdokkal ahelyett, hogy én nem tudom most Piroskának hívnának valahol Venezuelában. Ezt most nem poénból mondom, csak ingerülté tesz ez a feltételezés, hogy egy professzionálisan felépített bünszervezetet tulajdonítanak nekünk, majd a végén amatőr módon itt ülünk és megvárjuk, hogy a sok nem létező pénzzel, amit elástunk a kertben azzal majd biztos lesz valami.**

* Bírósági jegyzőkönyv, 2016. november 10.

** Bírósági jegyzőkönyv, 2016. november 10.

A QUAESTOR-ÜGY VÁDLOTTJAI ÉS A KÉT KORONATANÚ

A többi vádlott végképp kishal. Fura is, hogy míg a Buda-Cash-ügyben csak az igazgatókból csináltak vádlottat, addig a Quaestor esetében több mezei munkavállaló is a gyanúsítottak közé került, köztük könyvelők, fiókhálózati igazgatók, egy informatikus és egy részvénykereskedő is.

Az biztos, hogy a többi vádlott is tudott dolgokat,

vagy feltűnhetett volna neki is, hogy nem minden szabályos, ami a cégnél folyik – de még legalább egy tucat ilyen ember dolgozott a cégnél, sokan igen magas beosztásban, mégsem csináltak belőlük vádlottat. Sőt, olyanok is voltak köztük, akiket még tanúként sem hallgattak ki normálisan. Az ügyészség nem bizonyította be, hogy ezek a vádlottak miképpen alkottak szorosan együttműködő bünszervezetet. Vannak olyan e-mailek, ahol úgy tűnik, mintha összebeszéltek volna bizonyos ügyekben, de ezeket ki lehet magyarázni.

Az nyilván hozzátartozik a tárgyalóteremi ko-reográfiához, hogy az ügyész nem törekszik konszenzusra a vádlottakkal, az ügyvédekkel és fordítva, hanem mindkét fél szélsőségesen igyekszik a saját érdekét képviselni. Ezért teljesen normális, hogy cseppnyi megbánás vagy önkritika sem látható a vádlottakon, akik azért küzdenek, hogy a több mint ötezer rendbeli csalás és egyéb bűncselekmény vádja alól valahogy kimentsék magukat.

De valahol mégis szomorú azt látni, hogy egy olyan ügyben, ahol nyilvánvalóan emberek tízezreit és az államot is lehúzták, a bűnüldözésért felelős ügyészség ennyire erős érveket biztosít azoknak, akiket az elkövetéssel megvádolt. Például azzal, hogy milyen koronatanúk sztorijára alapozta a vádiratot.